

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
בבא קמא-שור שנגה ד' וה'		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
	ונתביה לעניים													ל.ט.
	משום דהוי ממון שאין לו תובעים.	רב מרי:											!	ל.ט.
	שור של פקח שנגה שור של חרש שוטה וקטן - חייב, ושל חרש שוטה וקטן שנגה שור של פקח - פטור.													ל.ט.
	שור של חרש שוטה וקטן שנגה, בית דין מעמידין להן אפטרופוס ומעידין להן בפני אפטרופוס.													ל.ט.
	נתפקח החרש, נשתפה השוטה, והגדיל הקטן - חזר לתמותו, דברי ר"מ	[רבי מאיר]												ל.ט.
	הרי הוא בחזקתו.	רבי יוסי:												ל.ט.
	שור האצטדין אינו חייב מיתה, שנאמר: (שמות כ"א) כי יגח, ולא שיגיהו.													ל.ט.
	הא גופא קשיא, אמרת: שור של חרש שוטה וקטן שנגה שור של פקח - פטור, אלמא אין מעמידין אפטרופוס לתם לגבות מגופו													ל.ט.
	שור של חרש שוטה וקטן שנגה, ב"ד מעמידין להם אפטרופוס ומעידין להם בפני אפטרופוס	אימא סיפא:												ל.ט.
	אלמא מעמידין להם אפטרופוס לתם לגבות מגופן													ל.ט.
	הכי קתני: ואם הוחזקו נגחנין, מעמידין להם אפטרופוס ומעידין להן בפני אפטרופוס, ומשונין להו מעוד, דכי הדר ונגח לשלם מעליה.	רבא:											!	ל.ט.
	מעליית מאן?												^	ל.ט.
	מעליית יתומין	רבי יוחנן:											!	ל.ט.
	מעליית אפטרופוס.	רבי יוסי בר חנינא:											!	ל.ט.
	ומי א"ר יוחנן הכי?												?	ל.ט.
	אין נזקקין לנכסי יתומין אלא א"כ רבית אוכלת בהן	והאמר רב יהודה אמר רב אסי:											?	ל.ט.
	או לשטר שיש בו רבית, או לכתובת אשה משום מזונן	רבי יוחנן:											?	ל.ט.
	איפוך, רבי יוחנן אמר: מעליית אפטרופסין, רבי יוסי בר חנינא אמר: מעליית יתומין.												!	ל.ט.
	משום דקשיא דרבי יוחנן אדרבי יוחנן, משוית ליה לרבי יוסי בר חנינא טועה? והא רבי יוסי בר חנינא דיינא הוא, ונחית לעומקיה דדינא אלא, לעולם לא תיפוך, ומזיק שאני.	רבא:											?	ל.ט.
	מעליית יתומים, דאי אמרת מעליית אפטרופוס, ממנעי ולא עבדי	רבי יוחנן:												ל.ט.
	מעליית אפטרופוס, וחוזרין ונפרעין מן היתומים לכי גדלי.	רבי יוסי בר חנינא:												ל.ט.
	ומעמידים להן אפטרופין לתם לגבות מגופו - תנאי היא													ל.ט.
	שור שנתחרשו בעליו, ושנשתטו בעליו, ושהלכו בעליו למדינת הים - יהודה בן נקוסא אמר סומכוס: הרי הוא בתמותו עד שיעידו בו בפני הבעלים	דתנאי: [יהודה בן נקוסא אמר סומכוס]												ל.ט.
	מעמידין להן אפטרופין ומעידין בהן בפני אפטרופין	חכמים:												ל.ט.
	נתפקח החרש, נשתפה השוטה, והגדיל הקטן, ובאו בעליו ממדינת הים - יהודה בן נקוסא אמר סומכוס: חזר לתמותו עד שיעידו בו בפני בעלים	[יהודה בן נקוסא אמר סומכוס]												ל.ט.
	הרי הוא בחזקתו	רבי יוסי:												ל.ט.
	מאי הרי הוא בתמותו דקאמר סומכוס?	אמר:											^	ל.ט.
	אלימא דלא מייעד כלל												!	ל.ט.
	הא מדקתני סיפא חזר לתמותו, מכלל דאייעד												?	ל.ט.
	אלא מאי הרי הוא בתמותו? הרי הוא בתמימותו דלא מחסרינן ליה												!	ל.ט.
	אלמא אין מעמידין אפטרופוס לתם לגבות מגופו	[סומכוס]											?	ל.ט.
	מעמידין להן אפטרופוס ומעידין להן בפני אפטרופוס	חכמים:												ל.ט.
	אלמא מעמידין אפטרופוס לתם לגבות מגופו.	[חכמים]											?	ל.ט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קשיא- challenge ⚡ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
--	---

בבא קמא-שור שנגח ד' וה'		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
וסיפא במאי קמיפליגי?												⚡	◇	לט:		
רשות משנה איכא בינייהו														לט:		
רשות משנה	סומכוס סבר:											⚡	◇	לט:		
רשות אינה משנה.	רבי יוסי סבר:											⚡	◇	לט:		
שור חרש שוטה וקטן שנגח - רבי יעקב משלם ח"נ.	ת"ר:												■	◇	לט:	
ר' יעקב מאי עבידתיה?													⚡		לט:	
אלא אימא, רבי יעקב אומר: משלם ח"נ.	[רבי יעקב]												■	◇	לט:	
במאי עסקינן?													⚡		לט:	
אי בתם														!	לט:	
פשיטא, דכ"ע נמי ח"נ הוא דמשלם													⚡		לט:	
ואי במועד														!	לט:	
אי דעבדי ליה שמירה, כלל כלל לא בעי לשלומי?													⚡		לט:	
ואי דלא עבדי ליה שמירה, כוליה נוק בעי שלומי?													⚡		לט:	
לעולם במועד, והכא במאי עסקינן - דעבדי שמירה פחותה ולא עבדי ליה שמירה מעולה, ורבי יעקב סבר לה כרבי יהודה	רבא:													!	◇	לט:
צד תמות במקומה עומדת	דאמר: [רבי יהודה]													■	◇	לט:
וסבר לה כרבי יהודה														!	◇	לט:
מועד סגי ליה בשמירה פחותה	דאמר: [רבי יהודה]													■	◇	לט:
וסבר לה כרבנן														!	◇	לט:
מעמידין אפטרופוס לתם לגבות מגופו.	דאמרי: [רבנן]													■	◇	לט:
ולא פליגי?	א"ל אביי:													⚡	◇	לט:
שור של חרש שוטה וקטן שנגח - ר' יהודה מחייב	והתניא: [רבי יהודה]													⚡	◇	לט:
ח"נ הוא דמשלם	רבי יעקב:													⚡	◇	לט:
מה שמחייב ר' יהודה פירש ר' יעקב.	רבה בר עולא:													!	◇	לט:
ולאביי דאמר פליגי, במאי פליגי?														⚡		לט:
הב"ע - במועד ולא נטריה כלל, ר' יעקב סבר לה כר' יהודה בחדא, ופליגי עליה בחדא	אמר לך: [אביי]													■	◇	לט:
סבר כר' יהודה בחדא, דאילו ר' יהודה סבר: צד תמות במקומה עומדת														■	◇	לט:
ופליגי עליה בחדא, דאילו רבי יהודה סבר: מעמידין להן אפטרופוס לתם לגבות מגופו, ור' יעקב סבר: אין מעמידין, ולא משלם אלא פלגא דמועד.														■	◇	לט:
בשלמא לאביי דאמר פליגי - שפיר, אלא לרבא דאמר לא פליגי, אדמוקי לה במועד נוקמא בתם, אי לר"י - דעבד ליה שמירה פחותה ולא עבד ליה שמירה מעולה, אי לר"א בן יעקב - דלא עבדי ליה שמירה כלל	רב אחא בר אביי לרבינא:													⚡	◇	לט: